

Lipzig d. 24. October
1883

Kære Mand

Mrs John W. ... det indlyste af "Pres dener
Nachrichten" har indkøbt se gaaet kan det vel se en Røde
for. Røgen er det en meget god kugle at foruden er
indkøbt indkøbt

Stundt er rigtig sendte
John en længere Epistel, kan jeg
og ikke nægte mig den glæde
at fortælle dig at jeg har truffet
sine forældre og haft meget
forlystelse af at træffe dem
igen efter mange år. De
kom mig så lykkeligt imøde,
at jeg blev ganske rolig derover.
Jeg havde ikke tænkt at komme
til Dresden, men så fik jeg
et brev fra Gutzmacher, der
spurgte om jeg ikke spillede min
nye Violoncellonak med ham
i Tonkunstlerforening. Dette
er derfor frivilligt og uden at
betale videre dog 15 afsted.
Jeg rejste Søndag morgen, kan
jeg Torsdag morgen, så du
kan forhåbentlig se mig meget
i Dresden, så meget mere som
jeg var optaget af Provet af
Violonceller. Mandag morgen tidlig

170
Dag 10 afledt til Truvedstrasse
besteg de mig fra 1865 endnu
velgørende Trapper, ringede på,
og blev lukket op af et
Mors, som ikke kjendte mig for-
rend i havde spurgt om hun
erubredte mig igjen. Jeg synes
det var ligesom hun var bleven
smunden af Vekst, men siden
gik det jo mange Aalder.
Men frisk og glad og mild
og rolig så hun ud af sig
fik i ser Helt et så godt Ind-
tryk af hende at i sagde til
mig selv: Dette vil i stræn-
ke mané. Du far blev
kaldt på og saa kom i
samme Nu. Gik i hæn på frisk
og hilfede ud hilfede for det
Dærlige Syn. Der blev sendt
Dud til Du Søster, men des-
varre i make afledt forand
hæn kom, da i havde Proie
med Frøymacher kl. 10. Ind-
aldrig passivise vi lidt sam-
men, spuste Keks og drak
grøst Vin og Du far havde
i endnu den glæde at være
sammen med en Aflener

Takmønstereverem, heres Forstand^r
havde været så elokvandy, med
mig et, mitere både ham og
Professor Grosse, med hvem j
i 1865 reiste til Rom. Mine
forældre var så smil, ikke blot
i samme Grad som j selv et
beklage mit korte Ophold: Des=
den, men endog et mitere
mig til at bo hos dem, hvis
j kommer igjen, hvad det
måske er mulig. Tilfælde
af at j engageres til en Kar=
cer med Oskaler.

Nu at John naturhistoris gjen
vædi rejser an Jürgmachers, Smit
og fremst har j da mange Hilsener
til ham og sa meget for mig selv

at gå ud af sit gode Skind,
dels over hans stygge, hårde
Tilgængelighed, dels, også over
hans nervøse, urolige Angst.
Jeg vil ikke tale om et han "under
opførelsen" i Andanten faldt ind
i Takke for vilje, sået i make
sprænge efter ham. Ja, det er grun-
den Lynd, thi han mente det så
godt og var så uendelig elskovrig.
Sonaten var han så glad i, og
ville det også. Vi gjorde glædsens
Lykke og blev fremkaldt. Jeg
loste Middag hos ham Mandag,
holdt Brøse, og hans eldste
Datter (som nu er forlovet) bladede
om for mig. Han har tre Døtre,
ingen Skjønheder, det skal Gud vide.
Mutter er — simpel, forekom-
mer det mig.